

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats  
Zwolle, (hierna: de rechtbank) van 19 februari 2010 in zaak nr. 09/38835 in  
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

## 1. Procesverloop

Bij besluit van 23 oktober 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 februari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Hent  
lid van de enkelvoudige kamer

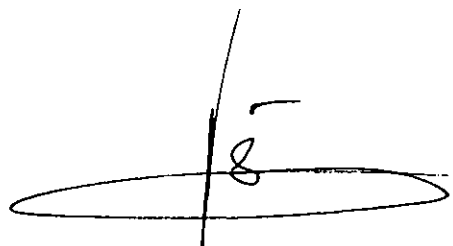
w.g. Van Dokkum  
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

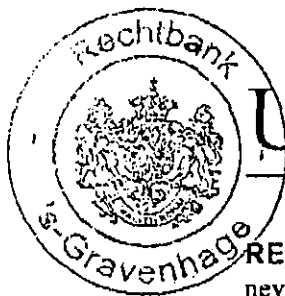
480-601.

Verzonden: 26 april 2010

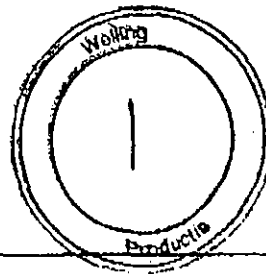
Voor eensluidend afschrift,  
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a large, stylized 'S' or 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser



# Uitspraak



AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE  
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken  
Registratienummer: Awb 09/38835

**Uitspraak**  
in het geding tussen:

geboren op  
van Somalische nationaliteit,  
IND dossiernummer 0906.02.1832, eiser,  
gemachtigde mr. E.A. Welling, advocaat te Wageningen;

en

De Staatssecretaris van Justitie,  
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),  
te 's-Gravenhage,  
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman,  
ambtenaar ten departemente, verweerder.

## 1. Procesverloop

Op 24 juni 2009 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 23 oktober 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Spanje verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 23 oktober 2009 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 16 november 2009. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 14 januari 2010 behandeld. Eiser en zijn gemachtigde zijn met bericht vooraf niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 09/38835

blad 2/3

## 2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003).

2.2 Spanje heeft op 18 november 2009 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vo 343/2003 aanvaard.

2.3 Ingevolge artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003, voor zover thans van belang, kan, in afwijking van het eerste lid, verweerder een bij hem ingediend asielverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.

2.4 Eiser heeft aangevoerd dat hij in Spanje een tijdelijke vergunning voor zes maanden heeft gekregen, maar deze niet heeft verlengd omdat hij na deze zes maanden geen opvang meer zou krijgen, ook kon hij vanwege de economische crisis geen werk vinden in Spanje. Eiser stelt dat hij in Spanje het risico van indirect refoulement loopt omdat de Spaanse asielprocedure niet met alle benodigde waarborgen omkleed is, en dat hij in Spanje slachtoffer is geworden van een behandeling in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Voorts betoogt eiser dat verweerder deze stelling onvoldoende gemotiveerd heeft weerlegd. Tot slot betoogt eiser dat de Spaanse asielprocedure op meerdere punten niet in overeenstemming is met de Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (hierna: Opvangrichtlijn).

2.5 De rechtbank overweegt als volgt.

In zijn algemeenheid mag er van worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Spanje anders is.

Eiser is hierin niet geslaagd, nu eiser niet middels concrete feiten en omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt dat Spanje zijn verdragsverplichtingen jegens hem niet zal naleven. Het betoog van eiser dat de Spaanse asielprocedure op meerdere punten niet in overeenstemming is met de Opvangrichtlijn, is onvoldoende onderbouwd om schending van het beginsel van non-refoulement aan te nemen.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel op het standpunt kunnen stellen, dat ervan kan worden uitgegaan dat Spanje de refoulementverboden niet zal schenden.

AWB 09/38835

blad 3/3

2.6 Het betoog dat Spanje handelt in strijd met de Opvangrichtlijn moet worden ingebracht en beoordeeld in Spanje. Het beroep op de Opvangrichtlijn faalt.

2.7 Voor zover eiser beoogt te betogen dat er een verschil in opvang is tussen Spanje en Nederland, overweegt de rechtbank als volgt. Een mogelijk verschil tussen de opvang van asielzoekers in Nederland en de opvang in Spanje behoeft voor verweerder geen aanleiding te zijn de behandeling van het asielverzoek aan zich te trekken.

2.8 Het betoog dat de behandeling van asielzoekers door de Spaanse autoriteiten en de omstandigheden waaronder zij in Spanje verblijven op zichzelf reeds in strijd is met artikel 3 van het EVRM faalt. Daarentoe behoort te worden geklaagd bij de Spaanse autoriteiten. De rechtbank verwijst naar de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 2 december 2008 (JV 2009, 41).

2.9 Geliet op het vorenstaande is het beroep ongegrond.

2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

### 3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen, als rechter, en door deze en mr. M.H. van Ham als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op 19 februari 2010.

Afschrift verzonden op: 19 FEB 2010

#### Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM  
DE GRIFFIER VAN DE  
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

**WELLING**

Raad van State  
Afdeling Bestuursrechtspraak  
Hoger beroep vreemdefilingzaken  
Postbus 16113  
2500 BC 's-GRAVENHAGE

<b>RAAD VAN STATE</b>	
INGEKOMEN	
19 MRT 2010	
ZAAKNR.	201002734
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

**PER FAX: 070 - 365 13 80**  
Tevens per gewone post.

Uw kenmerk : nog onbekend  
IND-nummer : 0906.02.1832  
Kenmerk : /EW0923.5-V040  
Betreft :  
Geb. datum :  
Nationaliteit : Somalische

**Hoger beroepschrift** in het kader van een **asiel** procedure

Wageningen, 19 maart 2010

**HOGER BEROEP asiel**

Geeft eerbiedig te kennen:

, bovengenoemd (hierna te noemen: appellant), thans verblijvende te , te dezer zake domicilie kiezende te **Wageningen** aan **Postbus 46 (6700 AA)**, ten kantore van de advocate Mr E.A. Welling, welke te dezer zake door appellant als gemachtigde is gesteld en welke hierbij verklaart bepaaldelijk door appellant te zijn gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroepschrift.

Op 24 juni 2009 heeft appellant een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij beschikking van 23 oktober 2009 heeft de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) voornoemde aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 19 februari 2010 heeft de Rechtbank te Zwolle het tegen laatstgenoemde beschikking ingestelde beroep ongegrond verklaard (prod. 1). Gemachtigde stelt, namens appellant, tijdig binnen de daarvoor gestelde termijn hoger beroep in tegen laatstgenoemde uitspraak (Awb 09/38835).

De grieven die appellant tegen de uitspraak van de Rechtbank aanvoert luiden als volgt:

**GRIEF I**

- 1) In r.o. 2.2 van genoemd uitspraak overweegt de rechtbank ten onrechte: "Spanje heeft op 18 november 2009 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder cc, Vo 343/2003 aanvaard."

## WELLING

### 2) Motivering bij ad.1:

De rechtbank heeft bij het toetsingskader een onvoldoende danwel onzorgvuldige motivering gehanteerd en derhalve onvolledig danwel onjuist getoetst. Reeds op 18 Juni 2009 heeft Spanje het terugnameverzoek aanvaard. Ingevolge artikel 20, tweede DV berust de verantwoordelijkheid voor de asielprocedure derhalve inmiddels bij Nederland.

### 3) **2.5** van genoemde uitspraak overweegt de rechtbank ten onrechte:

*"Eiser is hier niet in geslaagd, nu eiser niet middels concrete feiten en omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt dat Spanje zijn verdragsverplichtingen jegens hem niet zal naleven. Het betoog van eiser dat de Spaanse asielprocedure op meerdere punten niet in overeenstemming is met de Opvangrichtlijn, is onvoldoende onderbouwd om schending van het beginsel van non-refoulement aan te nemen."*

*"Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel op het standpunt kunnen stellen, dat ervan kan worden uitgegaan dat Spanje de refoulementverboden niet zal schenden".*

### 4) Motivering bij ad.3:

De rechtbank heeft bij het toetsingskader een onvoldoende danwel onzorgvuldige motivering gehanteerd en derhalve opnieuw onvolledig danwel onjuist getoetst. Appellant verwijst hieromtrent naar de eerder door hem afgelegde verklaringen en is van mening dat hij wel degelijk concrete feiten en omstandigheden omtrent de situatie in Spanje naar voren heeft gebracht. Zo heeft hij zijn problematiek ten aanzien van de opvang na de eerste maanden van verblijf in Spanje aangegeven en heeft hij voorts aangegeven wat zijn lot zou zijn als er sprake zou zijn van een gedwongen terugkeer. De rechtbank heeft vervolgens hetgeen naar voren is gebracht niet voldoen gemotiveerd weerlegd danwel getoetst. De rechtbank heeft derhalve een onterecht toetsingskader toegepast en aldus is de conclusie dat de IND zich met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel op het standpunt had kunnen stellen dat ervan kan worden uitgegaan dat Spanje de refoulementverboden niet zal schenden, onvoldoende gemotiveerd.

## GRIEF II

### 5) In r.o. **2.6** van genoemde uitspraak overweegt de rechtbank ten onrechte:

*"Het betoog dat Spanje handelt in strijd met de Opvangrichtlijn moet worden ingebracht en beoordeeld in Spanje. Het beroep op de Opvangrichtlijn faalt."*

### 6) Motivering bij ad. 5:

Zie het hiervoor gestelde onder 3 en 4.

## GRIEF III

### 7) In r.o. **2.8** van genoemde uitspraak overweegt de rechtbank ten onrechte:

*"Het betoog dat de behandeling van asielzoekers door de Spaanse autoriteiten...De rechtbank verwijst naar de uitspraak van het Europese Hof voor de rechten van de Mens van 2 december 2008 (JV 2009, 41)."*

### 8) Motivering bij ad. 7:

De rechtbank heeft bij het toetsingskader een onvoldoende danwel onzorgvuldige motivering gehanteerd en derhalve opnieuw onvolledig danwel onjuist getoetst. Artikel 3 EVRM verbiedt uitzetting als er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat appellant



## WELLING

een reëel risico op onmenselijke behandeling loopt. Appellant behoeft hieromtrent echter niet aannemelijk te maken dat er gegronde redenen zijn, voldoende kan zijn dat appellant bewijs aanvoert dat die gronden kan aantonen ("produces evidence capable of proving that..."). Appellant is van mening dat hij daarin geslaagd is en aldus is er sprake van een verschuiving van de bewijslast naar de IND, deze dient vervolgens elke twijfel over de kans op schending weg te nemen ("dispel any doubts"). De rechtbank heeft deze bewijslastverschuiving onvoldoende getoetst.

### GRIEF IV

9) In r.o. 2.9 van genoemde uitspraak overweegt de rechtbank ten onrechte: "Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond."

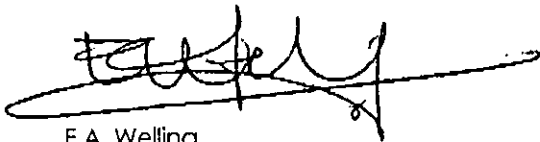
10) Motivering blz. ad 9:  
Zie het hiervoor gestelde onder 1 t/m 8.

### CONCLUSIE

appellant uw Raad eerbiedig verzoekt:

1. tot ontvankelijkheid van onderhavig hoger beroepschrift over te gaan;
2. de bestreden uitspraak van de rechtbank te Zwolle d.d. 19 februari 2010 te vernietigen en tot gegrondverklaring over te gaan van het door appellant tegen het besluit zoals verzonden op 23 oktober 2009 ingestelde beroep;
3. Appellant te horen om een mondelinge toelichting te geven op onderhavig hoger beroepschrift, indien niet direct tot gegrondverklaring van het hoger beroep en daarmee vernietiging van de bovengenoemde uitspraak wordt besloten.

Hoogachtend,



E.A. Welling

Bijlage(n): 1 productie.

Een toevoeging is aangevraagd.

Welling Advocatuur  
Postbus 46  
6700 AA Wageningen  
T 0317 - 42 69 00  
F 0317 - 42 54 07  
E eawelling@hotmail.com